

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός-μηχανικός περιβάλλοντος, και η Έλενα Κοκκίνου, χημικός μηχανικός, που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy
Για τις απόψεις/σχόλια/εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Κατεδαφιζόμεθα!

Ιστορίες για οικοδομικά και άλλα... μπάζα!

Εδώ και μία βδομάδα βρίσκομαι στη Γερμανία, στην πανεπιστημιούπολη της Χαϊδελβέργης. Με ενθουσιασμό παρακολούθησα την κατεδάφιση μιας Πόροφης φοιτητικής εστίας, απέναντι από τον χώρο διαμονής μου (ο ενθουσιασμός μπορεί να οφείλεται σε επαγγελματική διαστροφή!). Το κτήριο είχε κατασκευαστεί πριν από καμιά 30αριά χρόνια και τώρα χρειαζόταν εκ βάθρων συντήρηση. Η διοίκηση λοιπόν του πανεπιστημίου, αφού οι μελέτες έδειξαν ότι το κτήριο ολοκλήρωσε τον

Της Ξένιας Ι. Λοϊζίδου*

κύκλο ζωής του, αποφάσισε την κατεδάφισή του και την κατασκευή μιας νέας, σύγχρονης φοιτητικής εστίας. Πριν από 5 βδομάδες άρχισαν οι εργασίες της κατεδάφισης: μια κατεδάφιση που έδωσε σχεδόν μηδενικά σκουπίδια για τις χωματερές! Όλα ανακυκλώθηκαν: πρώτα αφαιρέθηκαν όλα τα ξύλα, τα μέταλλα, τα τζάμια και ό,τι άλλο μπορούσε να αφαιρεθεί και να πάει για ανακύκλωση. Στη συνέχεια άρχισε η κατεδάφιση του φέροντος οργανισμού (αυτό το παρακολούθησα! Ολοκληρώθηκε σε 5 μέρες!): επειδή ήταν μεγάλη η κατασκευή (II όροφοι) και επειδή δεν ήθελαν να επηρεάσουν την ευρύτερη περιοχή, χρησιμοποίησαν τη μέθοδο της «καταστροφής» ενδιάμεσων πλακών/δοκών: με ένα τεράστιο μηχάνημα κατεδάφισες με πίδα, που η άκρη της μοιάζει με τανάλια (είναι το μεγαλύτερο στη Γερμανία) έσπαζαν τις πλάκες/δοκούς ανά δύο ορόφων και κατέρρεαν οι υπερκείμενοι όροφοι. Ταυτόχρονα, μεγάλοι πίδακες έριχναν νερό στο σημείο της κατεδάφισης, για να περιορίζεται η σκόνη. Στη συνέχεια εκσκαφέας μετέφερε τα σπασμένα κομμάτια του σκυροδέματος δίπλα, σε μικρούς σωρούς (πλάκες, τοιχο-

ποιία από τσιμεντότουβλα, δοκοί και κολόνες) σπάζοντας με τον κάδο του τα μεγάλα κομμάτια. Εργάτες χώριζαν τα σίδερα από το μπετόν, σε διαφορετικούς σωρούς. Τα διαχωρισμένα πλέον οικοδομικά υλικά μεταφέρονταν, καθαρά και διαχωρισμένα, στους χώρους επεξεργασίας τους στα εργοστάσια ανακυκλωμένου σκυροδέματος. Αποτέλεσμα: μηδενικά μπάζα για πέταμα! Όλα επαναχρησιμοποιούνται, με διαχωρισμό στην πηγή! Και μην φανταστείτε τίποτα super duper διαδικα-

σίες: ένα μηχάνημα κατεδάφισης, ένας εκσκαφέας και τέσσερις εργάτες! Μάλιστα, τέσσερις, τους μέτρησα! Εν τω μεταξύ η κυκλοφορία αυτοκινήτων, ποδηλάτων και πεζών γινόταν κανονικά στα 10 μέτρα από την περιφράξη του εργοταξίου.

Δεν θα αρχίσω την γκρίνια. Αλλά πείτε μου, γιατί εμείς παραμένουμε στο μάχαλο, όσον αφορά τα οικοδομικά μπάζα (και όχι μόνο); Μα έλεος πια με την ανικανότητά μας να κάνουμε απλά πράγματα! Σκεφτείτε μια αντίστοιχη κατάσταση στην Κύπρο:

1. Ποιος θα έπαιρνε την ευθύνη για κατεδάφιση ενός κτηρίου που έκανε τον κύκλο ζωής του; Μια τέτοια απόφαση απαιτεί σοβαρότητα και σεβασμό της τεχνικής γνώσης. Μπορούμε;

2. Στους χώρους κατεδάφισης η σκόνη πάει ντουμάνι, φωνές, ο κακός χαμός και... λίθοι, πλίνθοι κέραμοι ατάκτως ερριμμένοι! Κι έτσι ανακατεμένα όλα, τα πάμε (στην καλύτερη περίπτωση) στους καημένους που αποφάσισαν να κάνουν σκυροδέμα από ανακυκλωμένα οικοδομικά υλικά! Το έχω γράψει και παλιότερα: πάτε να δείτε τι φτάνει στο μοναδικό εργοστάσιο ανακυκλωμένου σκυροδέματος! Σκουπίδια όλων των ειδών. Ντροπή!

Μην κοροϊδευόμαστε. Δεν έχουμε ανακύκλωση σε οικοδομικά μπάζα, παρ' όλες τις εξαγγελίες που έγιναν. Όπως δεν έχουμε και μια ολοκληρωμένη πολιτική για τη διαχείριση των απορριμμάτων μας - τα έγραψε πριν δύο βδομάδες σε αυτή τη στήλη ο Μιχάλης Λοϊζίδης. Δεν ακούμε το ΕΤΕΚ να αγανακτεί για αυτή την κατάσταση. Ούτε που τόσα χρόνια συζητάμε και συζητάμε το προφανές: τη θερμοκρασία που πρέπει να σκυροδετούν οι «μπετατζήδες»! Να εικάσουμε ότι οι τεχνικές και επιστημονικές απόψεις μάλλον αγνοούνται και πάμε για νέες μελέτες; Είναι πολλά, πάρα πολλά τα πράγματα που μπορούν να γίνουν και δεν γίνονται.

Είναι ευκαιρία τώρα με την Προεδρία της ΕΕ να φανούμε γενναίοι και αποφασιστικοί, να ξεκολλήσουμε από τη γραφειοκρατία. Να κάνουμε παράλληλα πράγματα για τον τόπο μας, να μην κολλάμε στην προδιαγεγραμμένη ατζέντα της ΕΕ, που τελικά λειτουργεί ως άλλοθι. Δράσεις που εύκολα μπορούν να γίνουν δεν είναι στη δυσκολία που κολλούν, αλλού είναι τα εμπόδια. Αλλιώς, λυπάμαι, αλλά είμαστε απλώς για τα... μπάζα.

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ...

... στη Θεσσαλονίκη της ανακύκλωσης!

Η κρίση μαστιάζει την Ελλάδα, αλλά ο Δήμος Θεσσαλονίκης δεν το βάζει κάτω: εδώ και έναν χρόνο υλοποίησε ένα άμεσο και αποτελεσματικό σχέδιο ανακύκλωσης, με άμεσα αποτελέσματα: 339% αύξηση σε έναν χρόνο στη συλλογή ανακυκλώσιμων υλικών! Ο Δήμος Θεσσαλονίκης αποδίδει μεγάλη σημασία στην εφαρμογή του προγράμματος ανακύκλωσης, καθώς είναι πολλαπλά τα οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη: εξοικονομήθηκε περίπου 0,5 εκατομμύριο ευρώ από το κόστος εισόδου στις χωματερές! Μειώθηκαν οι αυτοκινητοδιαδρομές προς τις χωμα-

τερές και απαλλάσσονται οι δημότες από το κόστος μεταφοράς των αποβλήτων, πράσινες θέσεις εργασίας, παραγωγή ενέργειας και πολλά άλλα. Ο δήμαρχος Γιάννης Μπουτάρης είπε: «Όσο κι αν ακούγεται παράξενο, τα απορρίμματα μπορεί να γίνουν πραγματικά ένας θησαυρός για τη Θεσσαλονίκη», και προχωράει φέτος με την κομποστοποίηση των κλαδεμάτων από τους χώρους πρασίνου του δήμου! Μπράβο, δήμαρχε! Μακάρι να σε ακολουθήσει κάποιος και στην Κύπρο!

ΜΛ

ΖΩ! σε έναν τόπο... που δεν ξεχνά (;)

Μαύρος ο Ιούλιος από μνήμες μαύρες: το πραξικόπημα, η εισβολή, το Μαρί.

«Τούτο είναι το φως της νεκρικής πυράς μου...

Δαυλός της Ιστορίας Σου, έκραξα είμαι, και να,

ας καεί σαν δάδα το έρμιο μου κουφάρι με την δάδα τούτην,

ορθός πορεύοντας, ως με την ύστερη ώρα

όλες να φέξουν τέλος οι γωνίες της οικουμένης,

ν' ανοίξω δρόμο στην ψυχή, στο πνεύμα, στο κορμί Σου, Ελλάδα».

(Άγγελος Σικελιανός, Πνευματικό Εμβληματικό).

Σας θυμόμαστε...

ΕΛ